Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 6 (946) * miercuri 5 februarie 1964 * 8 pag. 30 bani

O lecție în mai mulți timpi

Agricultura — un obiect ca toate altele. Și totuși... Să vă dau un exemplu. Pionierul Logrea Ion mergea spre școală. Pe drum tocmai trecea un car încărcat cu nutreț. Privirea curioasă a băiatului a urmărit felul cum e așezat fînul, a observat că e bine uscat, că e în floare și deci cosit la timp. E un fel de a învăța.

În grădinița din fața pridvorului sora mai mică a semănat flori. De răsărit, au răsărit, dar pe urmă s-au pipernicit de tot. Atunci tata le-a adus pămînt bun, îngrășat și apoi au crescut văzînd cu ochii. Băiatul a privit cu interes. E un alt fel de a învăța.

Agricultura se învață însă mai ales la școală, cînd se predă obiectul cu același nume.

Iată-ne în clasa a VII-a. Logrea Ion este scos la tablă. El răspunde frumos, clar, cu exemple concrete. Urmează lecția nouă. Tovarășa profesoară vorbește despre hrănirea rațională a animalelor, despre îngrijirea și întreținerea lor. Pionierii ascultă cu atenție, notează. S-ar părea că lecția s-a oprit aici. Nu. În ora următoare, toți elevii se îndreaptă spre sectorul zootehnic al gospodăriei colective. De data aceasta le vorbește... practica. Îngrijitorul de animale îi conduce în grajd și le povestește cum lucrează el. Ion e numai ochi și urechi. Îi sînt dragi animalele și tare mult ar vrea ca după terminarea școlii să lucreze și el în sectorul zootehnic.

— Rația furajeră nu e întocmită o dată pentru totdeauna, le spune gazda.

Și pionierii află cu acest prilej că rațiile se schimbă din cauză că animalele tinere cresc și au altă greutate, că celor adulte le crește producția și deci și hrana. Pe loc se întocmește și norma de hrană. Pionierul Bogdan Florin ajută la adus nutreț, Sitea Ion la cîntărit, iar Vulcan Florin și Podaru Suzana la împărțit hrana vitelor. În acest timp ei au observat că animalele sînt bine întreținute, în grajd e curățenie, condițiile de aerisire funcționează bine.

Ora de agricultură. Pentru pionierii din Vistea de jos, raionul Făgăraș ea se desfășoară în mai mulți timpi. Și e firesc.

GETA COSTIN

VIITORUL ÎNCEPE AZI

Mereu în primele rînduri. Mereu acolo unde este nevoie de tine. După terminarea școlii de opt ani mulți pionieri își îndreaptă pașii spre școlile ce pregătesc cadre necesare agriculturii noastre socialiste. Unii vor fi mecanici agricoli, alții crescători de animale sau colectiviști pe întinsele ogoare. Pînă atunci însă ei învață, ajută după puterile lor. Citiți pagina de față și scrieți-ne despre activitățile voastre în această direcție.

Expoziția micilor naturaliști

Cînd te gîndești cîte poți să înveți într-o singură zi! Am participat la consfătuirea raională a „Micilor naturaliști". În hol era o minunată expoziție. Într-un loc erau exponatele celor din Băneasa, într-altul a celor din Vlădești, Balintești ori Umbrărești. Erau expuse legume, fructe, diferite soiuri de semințe de cereale, de plante medicinale, textile... Graficele, carnetele de însemnări ale micilor naturaliști erau cercetate cu interes. Și pe drept cuvînt. Se arăta acolo amănunte asupra experiențelor, observații privind dezvoltarea diferitelor plante.

În carnet am notat mult, mult de tot. Cuvîntul multor pionieri se referea la exemple concrete. Unul povestea cum a încrucișat ardei pe vinete, altul cum a luptat împotriva dăunătorilor.

Cele recomandate de către tovarășul inginer Niță Dumitru de la G.A.C. Fîrțănești în legătură cu lucrările agricole de primăvară au fost foarte importante. Vom aplica totul în practică. Activitatea pe lotul micilor naturaliști este o bună școală pentru noi, viitorii colectiviști.

DOBRE ECATERINA
Școala de 8 ani,
comuna Bujor, reg. Galați

O lecție practică de zootehnie
Micii naturaliști sînt mîndri de rezultatele lor
De ce iubește Gheorghieș meseria de mecanic agricol

De vorbă cu un viitor mecanic agricol

L-am cunoscut în sala de lectură a Școlii profesionale de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Sărmaș, raionul Luduș. Din cînd în cînd, confrunta manualul cu notițele din maculator și zîmbea mulțumit. Învățase lecția cum se cuvine.

Și-a strîns apoi caietele și s-a îndreptat spre ieșire.

— Îți place algebra? — l-am întrebat pe Gheorghieș Alexandru.

— Ca și celelalte materii, îmi răspunse el simplu.

— Totuși n-ai nici o preferință?

— Ba da. Tractorul... și toate mașinile agricole! E meseria pe care mi-am ales-o singur, pe care am îndrăgit-o. Am venit din Valea Largă, aci, la școala de mecanici agricoli, pentru a mă reîntoarce după absolvire să lucrez „ca la carte" pămînturile gospodăriei noastre colective. De aceea, caut să învăț cît pot de bine la toate obiectele predate în școala noastră, și mai cu seamă învăț de la tractoriștii cu experiență. Nu știu dacă sînt un elev bun. (N.R. Gheorghieș e modest; la direcțiune am aflat că are note excelente), dar îmi dau silința.

— Vrei să transmiți ceva cititorilor „Scînteii pionierului"?

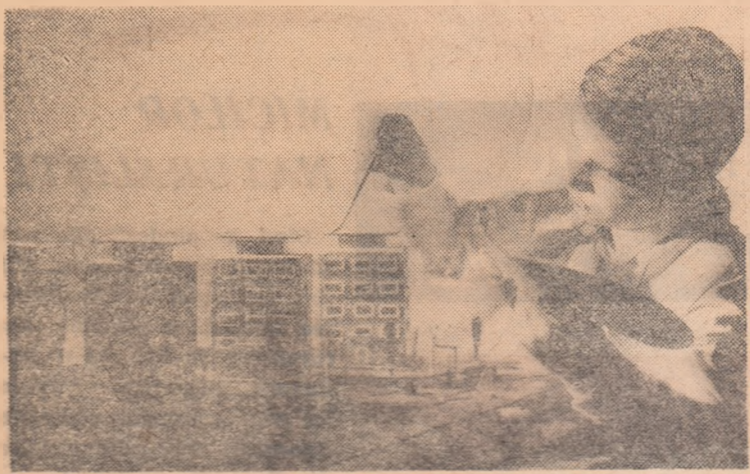
— De ce nu? Și eu am fost pionier! Mai întîi, vreau să le spun că tot ceea ce am învățat în școala de cultură generală îmi e de mare folos acum. Și încă ceva: celor care încă nu s-au gîndit ce meserie să-și aleagă, le recomand cu căldură meseria de mecanic agricol!

MARTA CUIBUȘ

1. Pentru a-și îmbogăți cunoștințele căpătate la ore, pionierii din Lehliu-sat, regiunea București frecventează casa laborator a gospodăriei agricole colective.
În fotografie: inginera agronom Viorica Luca le vorbește despre caracteristicile raselor de animale.

2. Oră de agricultură la Școala de 8 ani din Otopeni. Lecția se desfășoară în aer liber. Tema: „Vegetația plantelor în timpul iernii"

Un mic constructor (deocamdată de machete...) participant la concursul organizat de revista „Cravata roșie".

VOI CE FACEȚI DUMINICA?

Pe unul din culoarele Școlii de 8 ani nr. 3 din Satu Mare, la loc vizibil, stă permanent un afiș. El arată ce activități au loc duminica, locul de desfășurare și detașamentele care vor participa.

Să citim împreună: **„TE SLĂVIM, PATRIE SOCIALISTĂ", șezătoare de versuri și cîntece dedicate patriei și partidului nostru — participă detașamentul claselor a VI-a. „ORAȘE ȘI CONSTRUCȚII NOI PE HARTA PATRIEI", proiecție de diafilme, participă pionierii din clasele a III-a și a IV-a. „DRUMEȚII VESELI", concurs pe tema cunoașterii realizărilor regimului nostru în regiunea Maramureș, participă pionierii din clasele a VII-a.**

Alegem adunarea de la clasa a VI-a. Pe unul din pereții clasei, o hartă mare a patriei noastre este punctată, din loc în loc, cu vederi din țară: Onești, Săvinești, Bicaz, Fabrica de antibiotice din Iași... Pionierele Ciobanu Aurica, Maltvai Eleonora și Telegdi Susana interpretează cîntece și poezii în care se vorbește despre patria noastră. Andreica Aurel povestește despre marile obiective ale construcției socialiste.

Dar pionierii sînt dornici să-și dovedească dragostea de patrie. Cei 560 de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 1, tot din Satu Mare, au colectat — preluînd inițiativa pionierilor gălățeni — într-o singură duminică — 7 000 kg de fier vechi.

Din activitatea cultural-artistică a Școlii medii I. L. Caragiale din București vă prezentăm o imagine de pe scenă: echipa artistică prezintă sceneta „Domnul Goe", dramatizare după schița cu același titlu de I. L. Caragiale.

O partidă de șah e un bun mijloc de a petrece timpul liber.

Tot ei au organizat o vizită la Peteni, unde se află una din cele mai mari pepiniere de pomi fructiferi din țară. Cu acest prilej, au hotărît ca în primăvară să planteze cît mai mulți puieți.

Pionierii acestei școli au organizat — duminică — drumeții la Pădurea Mare și au făcut turul orașului Satu Mare cu autocarele cunoscînd astfel construcțiile ce se înalță în acest oraș.

Și pentru că am ajuns să discutăm despre acest capitol preferat de toți copiii — drumețiile — vrem să vă spunem că tot pe linia activităților de duminică se înscrie și inițiativa pionierilor din clasele VI—VII de la Școala de 8 ani nr. 3 din Satu Mare de-a vizita Casa pionierilor și Expoziția regională din Baia Mare.

Veselia este un prieten nedespărțit al pionierilor. Ea poate căpăta aspectul concursurilor, al recenziilor literare, al activităților sportive, al vizionărilor în colectiv de filme sau spectacole. Tot pe afișul de care vorbeam la început și pe care l-am întîlnit în Școala de 8 ani nr. 3 am aflat despre un concurs gen „drumeții veseli" pe tema cunoașterii regulilor de circulație, organizat de clasele V—VII. Au fost și cîștigători — ca la orice concurs — pe primele locuri situîndu-se pionierii Pătrulea Sorina și Koș Francisc.

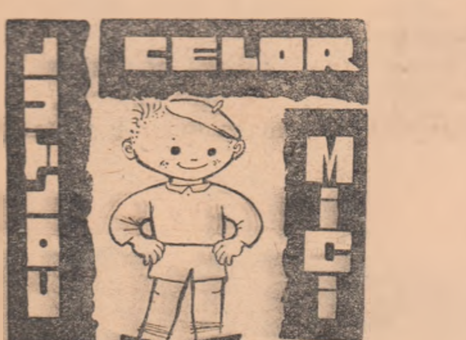
Preocupările pentru cunoașterea literaturii romîne și a marilor compozitori ai poporului nostru au făcut subiectul altor duminici pionierești. Pionierii cei mari au ascultat recenzia pe care tovarășa profesoară Victoria Cîmpeanu a făcut-o romanului „Pădurea spînzuraților" de Liviu Rebreanu, iar pionierii cei mici au ascultat și discutat poeziile „Luceafărul" și „Somnoroase păsărele" ale marelui nostru Mihail Eminescu. Adesea, pionierii audiază, pe discuri, lucrări ale marilor noștri compozitori clasici, George Enescu, Ciprian Porumbescu.

Activul pionieresc de la Școala de 8 ani nr. 3 din Satu Mare se străduiește ca activitățile de duminică să fie tot mai interesante. Iată cîteva acțiuni pe care le vor organiza în viitor: **„Despre prietenie"** și **„Știința învinge religia"** două discuții la care vor participa pionierii dintr-a VII-a, **„Ghici, ghicitoarea mea?"**, concurs de ghicitori pentru pionierii din clasa a IV-a. Vor mai fi, apoi, **întreceri de patinaj, jocuri, drumeții.**

Din diversitatea acestor acțiuni ne dăm seama că activul pionieresc al unității de la Școala de 8 ani nr. 3 din Satu Mare ține seama de preferințele tuturor vîrstelor, tuturor pionierilor. În plus, faptul că activitățile de duminică sînt anunțate din timp și pregătite bine, este încă un merit al activului din această școală.

DRAGI CITITORI, VĂ RECOMANDĂM SĂ FOLOSIȚI EXPERIENȚA PIONIERILOR DIN SATU MARE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE DUMINICĂ.

E. SKIBINSKI

ÎN STUDIOUL CU POVEȘTI

Vă plac mult poveștile, ia spuneți? Am ghicit eu.. Așa că, dragii mei, să poposim cîteva clipe în lumea basmelor!.. Ei, nu, să nu vă închipuiți o bibliotecă sau o librărie. Negreșit, și asta-i o lume populată de povești. Dar pînă ca basmele să ajungă în biblioteci, în librării, a trebuit să treacă multă vreme. Vă întrebați de ce? Uite, o să vedeți acum. Urmați-mă!

Sîntem la Institutul de folclor din București, în sala studioului de basme... Fiți atenți! Ei, da, rîdeți de isprăvile vulpii... Știu, ați recunoscut povestea „Ursul păcălit de vulpe". Ați citit-o și ați recitit-o! Bănuiți ce s-a întîmplat pînă ce povestea să ajungă în mîinile voastre?!

Mai întîi, a născocit-o vreun bătrîn din cine știe ce colț al țării, a povestit-o altuia și altuia. Și așa povestea a circulat de colo, colo. Apoi, au venit cercetătorii de la Institutul în care ne aflăm. Oameni învățați care umblă întotdeauna însoțiți de un prieten nedespărțit: magnetofonul. Au înregistrat basmul pe bandă și s-au reîntors aici, în sala în care ne aflăm. Și basmul auzit a devenit carte, și cartea a trecut în mîinile voastre. Așa s-au născut o parte din culegerile de povestiri populare.

Așa o să se întîmple cu cestălalt basm mai nou pe care îl ascultați. Știți cine-l povestește cu atîta căldură? Bătrînul Gheorghe Zlotar. E tocmai din comuna Fundul Moldovei, regiunea Suceava. Și la el au fost nu de mult cercetătorii și l-au înregistrat pe bandă.

Ei, dar basmele nu provin numai din folclor. Le scriu și scriitorii atît de cunoscuți și îndrăgiți de voi. De multe ori, ei se inspiră tocmai din bogata creație populară.

Cercetătorii însă nu înregistrează numai basme ci și cîntece populare, doine, balade, dansuri. Pentru dansuri ei notează mișcările, filmează dansul respectiv.

O muncă interesantă și complicată.

Și-acum, să ne pregătim de plecare. Vom mai veni pe-aci și vom afla, desigur, lucruri noi.

M. ALBOIU

Cine știe POVESTEȘTE!

1

În basmul cărui povestitor ați întîlnit, personajul **Aleodor** și ce știți despre el?

2

Recunoașteți din ce povestire este următorul citat?

„Lupul apăsă pe clanță, deschise ușa, se repezi glonț spre patul bunicii și fără să scoată o vorbă, o înghiți".

3

Cum se numește scriitorul clasic romîn care a creat pentru voi basme cu subiecte din mitologie? Iată cîteva personaje: Poseidon, Demetra, Niobe...

4

Știți cine a scris basmele: „Zîna zorilor", „Florița din codru", „Spaima zînelor"?

5

Cum se intitulează basmul din care desprindem rîndurile de mai jos?

„Eu am gătit bucatele pentru împăratul ce s-a supărat și iată pentru ce am făcut-o: Acest împărat este tată-meu. Noi eram trei surori în casa părintească. Tata ne-a întrebat într-o zi cum îl iubim noi".

6

Iată două basme foarte cunoscute: „Pinochio" și „Soldatul de plumb". Știți numele autorilor?

7

Spuneți numele autorului și al povestirii din care cităm:

„Mîța tot s-ar fi putut întîmpla să deie drobul de sare jos de pe horn, dar să cari soarele în casă cu oborocul, să arunci nucile în pod cu țăpoiul și să tragi vaca pe șură la fîn, n-am mai gîndit".

SCURT POPAS

LA CASA PIONIERILOR DIN TG. JIU

Ca să scoți dintr-o bucată de lemn — care ar fi putut foarte bine să fie lemn de foc — o cutie frumoasă pentru flaut, nu-i chiar atît de simplu. Ba aș putea spune că e nevoie de multă îndemînare. Și tocmai îndemînarea aceasta o are elevul Popescu Lupu Trifon de la cercul micilor tehnicieni al Casei pionierilor din Tg. Jiu. Trifon este elev în clasa a X-a la Școala medie nr. 1 „Tudor Vladimirescu". Propriu-zis, el nu mai este de mult membru al cercului dar...

— Dacă nu vin la cerc parcă-mi lipsește ceva, spune el. Frecventez acest cerc de acum 10 ani, de la înființarea lui. Eram atunci în clasa I.

— În clasa I sînt eu, sări cu vorba Cucu Valeriu, un năpîrstoc numai de o șchioapă. Învăț la Școala medie nr. 2. Astăzi aș fi terminat o căprioară dacă nu nimeream o pînză prea subțire...

El deocamdată „lucrează" la traforaj cam vreo 2—3 pînze pe zi...

— Iar eu cu o singură pînză pot face o cutie ca aceasta...

Cutia, cu măiestrie filigranată executată de pionierul Baldovin Dumitru din clasa a IV-a Școala de 8 ani nr. 4, ar fi putut foarte bine sta alături de oricare obiect expus într-o vitrină de artizanat.

Și nu numai această cutie dovedea măiestrie. Dar aici la cercul micilor tehnicieni al Casei pionierilor din Tg. Jiu se pot vedea mai multe lucruri executate cu gust, ba chiar cu artă. Casetele sculptate de Negrea Victor și de Mergea Cornel, ambii din clasa a V-a a Școlii de 8 ani nr. 5 sînt și foarte frumoase și în același timp folositoare. Cu o asemenea casetă, poți oricînd să vii și să spui cu mîndrie „Iată, eu am făcut-o". Colegii au ce admira. În plus, prin aceasta au îndeplinit și una din condițiile pentru obținerea distincției pionierești de gradul 2.

Același lucru se poate spune și despre obiectele lucrate de colegii lor de clasă, Cîrstoiu Ion și Mărjan Victor.

În cercurile Casei pionierilor din Tg. Jiu activitatea este foarte susținută. La cercul de aeromodele, pionierul Davițoiu Mihai din clasa a VI-a a Școlii de 8 ani nr. 4 lucrează la aeromodelul „Pionier III". Gornoavă Valeriu din clasa a V-a, Școala de 8 ani nr. 2, de asemenea. Același lucru, și Badea Iulius din clasa a VI-a Școala de 8 ani nr. 3. Toți abia așteaptă luna aprilie să poată ieși în cîmpie la „Ciocîrlău" pentru lansare.

Cercul „Mîini îndemînatice" își poartă numele pe drept. De aici în curînd va pleca un album cu culegeri din folclor în drumeție pe la celelalte case pionierești din regiune. Coperta acestui album împodobită cu minunate motive oltenești va purta motivele executate din mătase colorată de Sîrbu Georgeta și Ciofeac Despina, din clasa a IV-a a Școlii de 8 ani nr. 2, sau de Păsărin Constanța și Vlădoiu Ana din clasa a IV-a Școala de 8 ani nr. 4 sau chiar de Bărbulescu Vasilica din clasa a II-a Școala medie nr. 2, care nerăbdătoare vine adesea și în afara orelor grupei sale.

Această activitate însuflețită o întîlnim și la celelalte cercuri, de exemplu cercul de teatru și balet sau cercul micilor naturaliști.

M. CĂLIN

EXEMPLUL HOTĂRÎTOR

Și Pischiș Vasile și Mic Simion din clasa a VII-a B începuseră anul școlar prost. Note mici, observații ale tovarășilor profesori, critică din partea colegilor. Nici lor nu le plăcea cum se prezentau la lecții. Dar apucaseră pe drumul ăsta, al comodității...

Deși Pischiș și Mic nu erau pionieri, grupa și detașamentul au hotărît să-i ia cu ei în unele acțiuni pionierești, să-i invite la diferite activități. Există în detașamentul claselor a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 11 din Satu Mare de mai multă vreme inițiativa de a invita la adunările pionierești muncitori, ingineri, activiști de partid și de stat. Aceștia le povestesc copiilor despre munca, despre sarcinile lor, despre actele de eroism ale oamenilor muncii care desăvîrșesc construcția socialistă.

Odată, l-au invitat la ei pe tovarășul Vasile Cădaru, inginer șef la întreprinderea „1 Septembrie" din oraș. Au stat mult de vorbă, atunci. Comunistul Vasile Cădaru le-a vorbit foarte frumos despre oameni, despre comuniștii fruntași în producție, despre cei care prin munca lor, prin comportarea lor sînt un exemplu pentru toți ceilalți. Și în încheiere i-a poftit pe copii la fabrică. Ceea ce aceștia au și făcut. Au vizitat toate secțiile, au cunoscut multe operații importante, au asistat la elaborarea unei șarje de oțel. Au cunoscut-o acolo pe Paraschiva Apați, muncitoare fruntașă. Despre ea au mai aflat că este o muncitoare de nădejde, un bun tovarăș. Un comunist.

Cînd vezi în jurul tău oameni care prin munca și viața lor sînt un exemplu pentru ceilalți, care participă cu toate forțele la clădirea unei vieți noi, nu poți sta deoparte. Ba mai mult, vrei să le semeni. Vrei ca tu însuți să fii folositor, ca munca ta să fie necesară.

Această schimbare s-a petrecut și cu Pischiș și cu Mic. Mai întîi s-au apropiat de cei mai buni colegi de clasă. Pischiș s-a împrietenit cu Stețu Mircea, cu Camil Paul și cu Hosu Mircea. Mic Simion s-a simțit bine cu colegele lui Weisz Paraschiva și Marinescu Magdalena — amîndouă eleve foarte silitoare și bune prietene. Ajutați de colegi, stimulați și încurajați de prieteni, muncind mult și ordonat cei doi copii au reușit, de la o zi la alta, să-și îmbunătățească situația la învățătură. La sfîrșitul trimestrului bucuria a fost a tuturor: Mic — o singură medie de 5. Pischiș — numai două medii de 5. Restul 6, 7, 8!

E o victorie! Dar nu va fi singura. Pe următoarele trimestre nici 5 și nici 6 nu vor mai avea ce căuta nici la Pischiș, nici la Mic. Ba, mai mult: colegii, prietenii lor au hotărît să-i ajute să devină pionieri. Și vor deveni!

★

Acum, dar mai ales peste ani, cînd copiii de azi își vor lua locul lor în viață, se vor gîndi la cei care nu precupețesc nimic din viața lor pentru fericirea oamenilor, la cei care au influențat foarte mult și viața lor, la comuniști.

OANA MAGDU

Pionierul Stănilă Marin din clasa a VII-a A, Școala de 8 ani Lehliu-sat, regiunea București, este un pasionat cititor. Pe fișa lui de la bibliotecă sînt zeci de titluri — dar el are acasă și bibliotecă personală.

SEARA DE BASME

O seară de basm ca atîtea seri care au avut loc la Școala de 8 ani nr. 3 din Satu Mare...

Tema fusese anunțată din timp: „Din povestirile lui Ion Creangă".

Acum, ascultau expunerea făcută de bibliotecara lor și se bucurau din inimă, pentru a nu știu cîta oară, de cumințenia iedului cel mic din povestea „Capra cu trei iezi" sau de istețimea cocoșului din basmul „Punguța cu doi bani".

Apoi, au urmat discuțiile. Și nu puțini au fost aceia care i-au asemănat pe cei doi frați ai iedului cuminte cu niște școlari neastîmpărați. După discuții, au fost proiectate două diafilme cu cele mai îndrăgite basme de copii. Așa s-a încheiat această seară plăcută în care rîsul și voia bună au ținut tovărășie micilor participanți.

PRIETENII LUI 10

de ION ȚÎRLEA

Eroii mei:
Andrei
și Matei
sînt într-a doua
la școală.
De obicei
care din ei
se școală-nainte,
pe celălalt îl scoală.

Sînt vecini într-un bloc;
Andrei 'nalt ca un turn e,
Matei — scund și-ndesat
ca un poloboc.

Mîndru-i Andrei
de Matei,
și la fel Matei
de Andrei;
note bune la ei,
cîte vrei!

ÎMPREUNĂ

În bancă, la joc,
oriunde-i vezi,
ei sînt la un loc.

Aritmetică știu,
limba romînă — la fel;
Matei învață cu-Andrei
și-Andrei cu Matei.

La jocuri voios e cel 'nalt.
La fel de voios
și cel scund și-ndesat.
Cînd înveți,
da, cînd înveți,
oricînd
se ține
veselia de tine.
Poți fi tu Andrei
sau Matei
sau oricine!...

DESPRE FILME

Lui Andrei
îi plac
filmele cu broscuțele Oac.
Lui Matei,
cele cu cămile și măgăruși
desenați cu acuarele și tuș.

Dar dacă vine un film
cu-aviatori,
fug la cinema
ca-ntr-un zbor!

CĂRȚILE

Andrei a-nceput
să citească povești.
Matei — o carte
cu fapte
pionierești.

Cînd le-au terminat,
cărțile între ei
și-au schimbat.

Fiindcă ce citește Andrei
îl interesează mult
pe Matei,
și, invers, pe-Andrei,
ce citește Matei.

SPORT

Fotbal, gimnastică,
eroii mei
fac după program, nu glumă:
Andrei să se lățească în spate,
Matei — să-l ajungă din urmă
dacă se poate...

LA CERC

Andrei și Matei
s-au înscris
la cercul de aeromodeliști,
și fac aeroplane mici și
plane
alături de pionieri
și de utemiști.

Fac mici, mici păsărele,
— avioane mărunte —
pe numele lor:
aeromodele.

COMANDANTUL VASULUI POVESTEȘTE...

de AL. DINU IFRIM

Șalupa se strecoară pe lîngă coastele de oțel ale vaselor acostate în port și oprește la dana 36. Sar repede pe treptele de piatră zidite în mal, mă grăbesc să ajung la vasul „București": peste o oră, nava va ridica din nou ancora!

Liviu Neguț, comandantul, iese pe punte. E îmbrăcat într-o bluză marinărească — deși gerul șfichiuie obrazul — iar pe cap are șapca cu frunze aurii de stejar.

— Cînd am plecat, își începe el povestirea în legătură cu recenta călătorie, era vară, început de august. Emoția ne încerca pe toți marinarii aflați la bord. Plecam doar într-o călătorie în jurul pămîntului!...

★

Constanța, cu aurul plajei scăpărînd în lumina amiezii fierbinți, a rămas în urmă. Navigînd în direcția vest, vasul comandat de Liviu Neguț, avînd la bord utilaje romînești pentru schimburi comerciale, iese prin poarta Gibraltarului și înaintează pe apele adînci ale Atlanticului, cu direcția Cuba.

Jos, la sala mașinilor, motoarele transmit necontenită forță elicei grele ce spintecă apa, împingînd vasul cu repeziciune înainte. Nicolae Arghirescu, șeful mecanic, supraveghează cu atenție acele jucăușe ale manometrelor, ascultă mulțumit duduitul egal al motoarelor. Cu căștile la urechi, radiotelegrafistul se interesează de starea timpului, de la stațiile meteorologice mai apropiate. Marinarii, bine pregătiți, se află cu toții la posturile lor.

Pe sub faldurile tricolorului înălțat la catarg trece cîte un stol de pescăruși. Conduce o bucată de drum vasul, apoi se îndepărtează, scuturîndu-și aripile albe — semn că și-au primit suplimentul de hrană din merindele marinarilor.

Dar zilele și nopțile au trecut — multe zile și nopți — și vasul acostează în cîteva porturi cubaneze, descărcînd și încărcînd mărfuri. La Cienfuegos, o întîlnire neașteptată. Pe punte își face apariția un grup de pionieri cubanezi, aducînd în brațe cîteva pachețele legate cu funduliță roșie.

— De la noi, pentru pionierii din Romînia! se adresează micii oaspeți comandantului, înmînînd darurile: un stegulet purpuriu, cusut cu fir de aur, reviste și insigne, precum și două scoici enorme pescuite în Marea Caraibilor, pe sideful cărora pionierii au zugrăvit în culori vii, cu ulei, peisaje autohtone.

★

Lunecînd între cer și apă, nava parcurge zeci și sute de mile.

Comandantul scrutează zările. Deodată, se apropie de calendarul prins deasupra măsuței din cabina sa. Rupe o filă, apoi alta...

Marinarii care nu sînt de serviciu au lăsat șahul sau cărțile la locul lor, la club, iar pînza ecranului de cinematograf, instalată pe punte, a rămas albă. Cu toții trăiesc un eveniment emoționant: trecerea meridianului 180 de grade.

E în 20 octombrie, ora 9 seara. Calendarul arată însă data de 22 octombrie. Cu atingerea meridianului, s-a trecut direct la 22 octombrie. *)

O dată cu schimbarea calendarului, a avut loc și „botezul lui Neptun", căci, potrivit tradiției marinărești, poate fi considerat marinar adevărat numai acel care trece ecuatorul sau meridianul 180 de grade.

★

Continuîndu-și călătoria pe partea cealaltă a globului, vasul înfruntă depărtările de apă ale Pacificului, ocolește cu dibăcie capcanele unor taifunuri înverșunate: Ora, Kit, Mona Mamia. Se îndreaptă cu precizie spre Constanța, după ce a parcurs opt mări și trei oceane — din direcția inversă a plecării sale.

Cu cîteva zile în urmă, în dreptul coastelor africane, marinarii rămîneau ceasuri întregi pe punte să facă plajă, să se bronzeze, dar iată că aici, la Constanța, iarna e în toi. Ninge cu fulgi mari, viscolește.

E în 23 decembrie...

La catargul primei nave comerciale romînești care a făcut înconjurul lumii, parcurgînd o distanță de aproape 50 000 km, flutură sărbătorește, victorios, marele pavoaz!

Liviu Neguț, comandantul vasului, se uită la ceas. E timpul! Urcă la postul de comandă și dă semnalul de plecare.

Elicea de oțel răscolește adîncul apelor, și uriașa navă albă pornește în noua călătorie, de data aceasta spre mările nordice.

L-am urmărit cu privirea. Cînd a ajuns în dreptul farului, am auzit cele trei semnale; salutul marinarilor adresat țărmului, după regulă. Mi-am amintit atunci că la despărțire, cînd l-am rugat să le transmită ceva copiilor, comandantul mi-a înmînat următoarea:

Radiogramă

Ne întoarcem pe la sfîrșitul lunii martie. Echipajul își face datoria. Am dori ca și „echipajele" voastre pionierești să obțină cele mai frumoase succese la învățătură și în activitatea pionierească. Aceasta cu atît mai mult cu cît știm că mulți dintre voi doresc să devină marinari!

Comandantul navei „București"

22 ianuarie 1964

*) = **Datorită învîrtirii în jurul axei sale, pămîntul expune razelor solare, în 24 de ore, cele 360 meridiane. Așadar, fiecărui meridian îi corespunde o anumită oră. Schimbarea din calendar reflectă diferența de timp de la meridianul de plecare a vasului. Meridianul 180 grade este, de altfel, limita de schimbare a datei în calendar.**

1. Pe întinsul apelor...
2. O parte din echipajul vasului „București"

AȘA E ÎN SAT LA NOI

Frunzulița mărului
Mulțumim partidului
Că ne-a dat trai fericit
În satul nostru iubit.

Acestea sînt cîteva versuri dintr-un nou cîntec popular care circulă în comuna noastră și în care se vorbește despre viața noastră nouă. Roadele bogate obținute prin munca părinților noștri în gospodăria colectivă, lumina electrică, cinematograful cel nou, șoseaua asfaltată, casele noi, toate fac ca viața noastră să fie mai frumoasă și pentru toate mulțumim din inimă partidului.

DUMITRU SANDU
Școala de 8 ani
comuna Bîrsănești,
raionul Tg. Ocna

Cine n-a auzit de viața grea pe care o duceau moții în trecut?

Dar timpurile acelea au trecut de mult. Viața moților e alta acum. Munca la pădure se face mecanizat, în sate avem școli noi, magazine, biblioteci etc. Prin grija partidului s-a construit și în comuna noastră, Valea Ierii, o școală de 8 ani. Aici învățăm cu drag să devenim cetățeni de nădejde ai patriei socialiste.

GLIGOR OTILIA
Școala de 8 ani Valea Ierii,
raionul Turda

Nu de mult, satul nostru a fost electrificat. Ce bucuroasă am fost cînd, în prima seară, becurile au luminat casele, ulițele, satul întreg...

Atunci, la căminul cultural mai ales, a fost o adevărată sărbătoare. Aici, seară de seară vin tot mai mulți tineri și vîrstnici care citesc cărți, reviste, ziare, care vizionează filme sau sînt adeseori spectatorii serbărilor noastre pionierești.

BOLDEI SILVIA
comuna Baciu, raionul Videle

Ca din pămînt s-au ridicat temeliile școlii noastre. Priveam în fiecare zi cum mîinile harnice ale muncitorilor așterneau cărămidă peste cărămidă. Nici noi, pionierii, n-am stat deoparte. Am început să descărcăm parchetul și cărămizile din autocamion, am dat din toată inima o mînă de ajutor. Și fiecare cărămidă dată de noi zidarilor era o parte de zid. Și iată școala gata! Luminoasă ca o fereastră imensă deschisă spre soare. Și încăpătoare. Și înzestrată cu tot ceea ce îi trebuie unei școli noi.

În trimestrul acesta, glasurile și veselia noastră îi dau viață, o fac și mai frumoasă.

După corespondența pionierului
PÎNZARU MIHAI
cl. a VI-a B,
Școala de 8 ani,
comuna Dornești,
raionul Rădăuți

Spre mină, cu telefericul

Pînă nu de mult, transportul minerilor spre exploatarea Baia Borșa din regiunea Maramureș constituia o adevărată problemă. Datorită faptului că drumul străbate multe terenuri accidentate, călătoria cu mijloace rutiere era imposibilă. Iar pentru a ajunge la locul de muncă minerii erau nevoiți să meargă pe jos o bună bucată de drum. De curînd însă, pe distanța Valea Secului — mina Toroioaga a fost instalat un teleferic. Este primul teleferic construit în țara noastră pentru transportul minerilor. Cu ajutorul acestui modern mijloc de transport, drumul spre mină este parcurs acum în numai 20 de minute.

VEȘTI DIN ȚARĂ

ÎN CINSTEA CELEI DE A XX-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII PATRIEI

Pe întreg cuprinsul țării, în fabrici și uzine, colectivele de oameni ai muncii își iau însuflețite angajamente în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, pentru îndeplinirea planului pe 1964.

Așa, bunăoară, scurtarea duratei de execuție a construcțiilor, îmbunătățirea calității lucrărilor reprezintă, pentru colectivul Trustului regional de construcții Bacău, obiective principale ale întrecerii socialiste pe acest an. Printre altele, constructorii băcăoani s-au angajat să realizeze pînă la 23 August, înainte de termen, Casa de cultură din Adjud, două școli cu cite 16 săli de clasă în Bacău și Adjud, o sursă de alimentare cu apă a orașului Roman, cît și recepționarea unui însemnat număr de apartamente.

Cu ocazia dezbaterii cifrelor de plan, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Uzinele textile „30 Decembrie" din Arad și-au luat o serie de importante angajamente printre care: să dea peste plan 20 500 kg fire de bumbac și 215 000 metri liniari țesături finite, să obțină economii peste plan la prețul de cost în valoare de 510 000 lei.

Mecanizatorii de la S.M.T. Hărman din regiunea Brașov s-au angajat să realizeze și să depășească, în întrecerea socialistă pe anul în curs, producțiile planificate la hectar la gospodăriile colective pe care le deservesc, prin efectuarea de lucrări de calitate și la timp, să realizeze economii suplimentare în valoare de peste 100 000 lei.

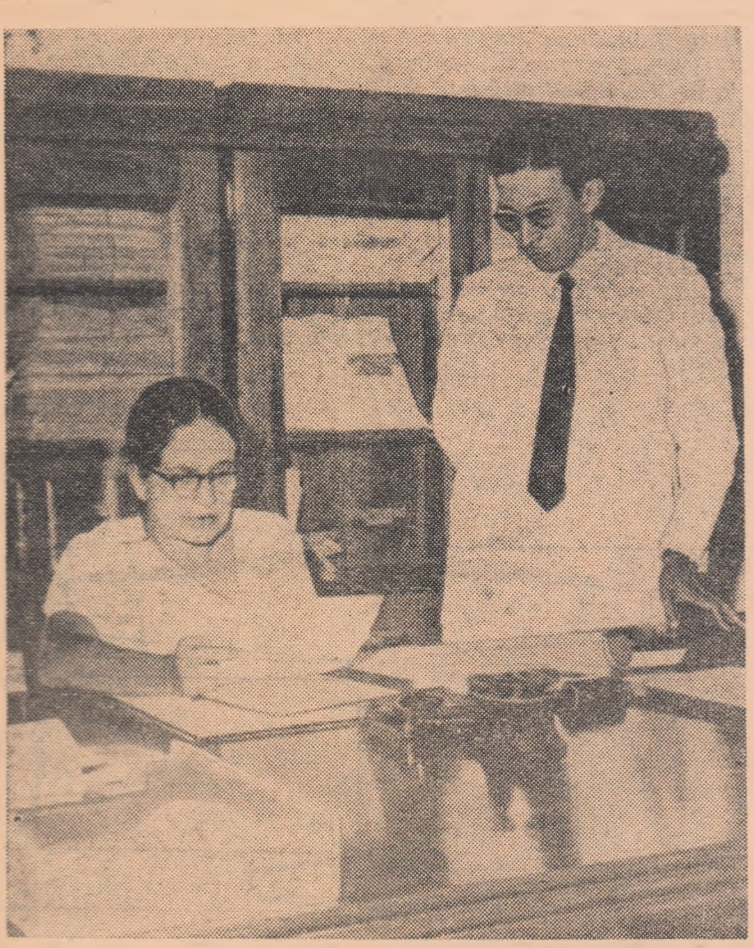
În vederea realizării angajamentelor luate au fost întocmite din timp planuri concrete de măsuri tehnico-organizatorice.

SPRE NOI SUCCESE

Ziarele de săptămîna trecută ne-au adus importanta veste cu privire la îndeplinirea planului de stat al R.P.R. pe anul 1963. Citind comunicatul, inima ți se umple de mîndrie pentru izbînzile dobîndite de cei ce muncesc în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră. În anul 1963 — cel de-al patrulea an al planului de șase ani — planul producției globale industriale a fost îndeplinit în proporție de 101,7 la sută. Față de anul 1962 producția mijloacelor de producție a crescut cu 14,3 la sută, iar a bunurilor de consum cu 9,3 la sută. Totodată, pe ansamblul industriei productivitatea muncii în anul 1963 a crescut cu 8 la sută față de 1962.

Însemnate realizări s-au obținut anul trecut și în consolidarea economico-organizatorică a G.A.C., în lărgirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, în sporirea producției agricole. Astfel, la sfîrșitul anului 1963 agricultura dispunea de circa 65 000 tractoare fizice, 62 000 semănători mecanice, 32 100 combine pentru păioase, precum și alte numeroase mașini agricole. În anul 1963 s-a obținut o producție totală de cereale de circa 10,4 milioane tone, cu aproape 700 000 tone mai mult decît în anul precedent. În anul care a trecut a crescut, de asemenea, simțitor volumul comerțului exterior, țara noastră avînd schimburi comerciale cu peste 80 de țări și participînd la 29 de tîrguri și expoziții internaționale. Ca urmare a realizărilor obținute în economie, a crescut nivelul de trai material și cultural al celor ce muncesc. Bunăoară, în primii patru ani ai planului de șase ani au fost construite din fondurile statului 161 800 apartamente (convenționale). De asemenea, numai în anul 1963 au beneficiat de odihnă și tratament în stațiuni balneo-climaterice, în tabere și colonii de copii, peste 740 000 de persoane.

Rezultatele obținute în îndeplinirea planului de stat al R.P.R. pe anul 1963 reprezintă un însemnat progres pe linia înfăptuirii directivelor stabilite de cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

În fruntea statului Ceylon se află doamna Sirimavo Bandaranaike. Este prima femeie din lume care ocupă postul de prim-ministru.

Iat-o, în fotografie, rezolvind probleme de stat.

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

Prietena noastră

E frumos să înveți într-o școală nouă, cu mobilier nou și laborator modern. E plăcut să știi că și pentru tine, școlar într-un sat îndepărtat al țării, e veșnic trează grija partidului și guvernului.

Școala despre care e vorba se află în comuna Lunca din raionul Botoșani. Acolo învață și Spătaru Maria, în clasa a VII-a A, fiind președinta unității de pionieri nr. 81. Din scrisoarea ei am aflat despre noua școală, ca și despre activitatea rodnică a bibliotecii.

„Biblioteca școlii — scrie Marioara — are circa 4 200 de volume și un număr de 390 de cititori. Agache Nicolae, Miron Elena, Crețu Nicolae, Crăciun Elena, Carpiuc Elena, Agache Adela, Carpiuc Gheorghe, Gașpar Elena au citit pînă acum în medie cîte 8-10 cărți fiecare. La bibliotecă se organizează ore de basme pentru elevii mici, seri literare, simpozioane pentru elevii mai mari. Cartea a devenit un bun prieten al elevilor. Cei mai mulți elevi au bibliotecă personală. În ultimul timp elevii școlii noastre și-au îmbogățit bibliotecile personale cu încă 780 de cărți".

Și scrisoarea Marioarei continuă să descrie bunele roade pe care cartea le aduce în viața școlarilor.

Într-adevăr, cît de prețioasă e cartea și cît de darnică! Ce minunat e să descoperi între filele ei adevărul și frumusețea fără capăt a lumii! Prieten e cartea, și sfătuitor. Ea îți deschide drumuri în viață și te ajută să dezlegi tainele toate, spre a fi stăpînul lor. Ea îți face privirea mai ageră și pasul mai sigur. Ea îți încîntă sufletul și te cheamă să cucerești viitorul. Cartea e unul dintre cele mai frumoase daruri pe care omul îl aduce omului în drumul său, din generație în generație, către o viață mereu mai bogată în lumină și frumusețe. Cartea e ca o ștafetă pe care alergătorul ajuns la o țintă i-o înmînează tovarășului care continuă cursa.

Literatură beletristică, științifică, tehnică. Toate se găsesc între coperțile cărților și te așteaptă să le culegi cum ai culege fructele coapte, toamna, în livadă.

Știu că mai sînt pionieri și școlari care nu au deprins destulă dragoste de carte. În cel mai bun caz, aceștia se mulțumesc să-și învețe lecțiile din manual. Ceea ce e foarte bine, dar în același timp prea puțin. Partidul, în dorința sa fierbinte de a vă ajuta să deveniți oameni culți, cu bogate cunoștințe, constructori de nădejde ai noii vieți, vă pune la dispoziție nenumărate cărți. În tovărășia lor nu vă veți plictisi niciodată. Iar dacă ați citit o carte interesantă, nu o păstrați numai pentru voi. Împărtășiți și altora cele aflate. Deschideți-le pofta să citească și ei. Bun cititor e acela care, citind cu sîrguință, știe să atragă și pe alții la lectura cărților.

Cartea vă cheamă! N-o lăsați uitată în raft. Citiți-o, îngrijiți-o, răspîndiți-o!

Vă doresc numai bine, iar Marioarei Spătaru îi mulțumesc pentru scrisoare.

EUGEN FRUNZĂ

Atlasul Pionierului

ASTĂZI VĂ PREZENTĂM:

CEYLONUL

Ceylonul este o țară mică, situată în emisfera nordică, foarte aproape de ecuator, în insula cu același nume din Oceanul Indian. Ceylonul are o suprafață de 66 000 km p. Populația țării numără cca 9 000 000 oameni și este formată din **singalezi, tamili** și mici grupuri de **vedda**, cei mai vechi locuitori ai insulei. Capitala țării este orașul **Colombo.** Principalele resurse economice ale țării sînt **cauciucul natural, ceaiul, cocotierii.** Îndeosebi, cocotierii au o mare importanță economică. Din acești arbori se obțin materii prime pentru peste 100 de produse. Florile, frunzele, fructele, scoarța, trunchiul, rădăcinile — toate sînt folositoare oamenilor. De aceea palmierul de cocos mai este denumit în Ceylon și „Arborele vieții". În Ceylon cresc plante cunoscute și la noi: fasole, castraveți, iar dintre animale: boi, oi etc. În schimb, clima Ceylonului prezintă multe curiozități în comparație cu cea de la noi. Acolo, bunăoară, în orice zi a anului soarele răsare și apune la aceeași oră, iar vîntul, ploile și alte fenomene ale naturii au loc, de sute de ani, aproape în aceeași zi și la aceeași oră.

Cea mai veche denumire a insulei Ceylon este **Langka,** cuvînt care în limba sanscrită înseamnă **locul unde poate fi dobîndită fericirea.** Dar vreme de aproape 450 de ani oamenii muncii din Ceylon n-au știut ce-i fericirea, căci s-au aflat pe rînd sub asuprirea colonialiștilor portughezi, olandezi și englezi. Abia în 1948, la 4 februarie, în urma luptei de veacuri dusă împotriva colonialiștilor, Ceylonul a devenit stat independent. De atunci, în viața țării și a poporului ceylonez a început o nouă istorie. În cei 16 ani care s-au scurs de la dobîndirea independenței naționale, în viața economică și socială a Ceylonului s-au petrecut importante transformări pentru ridicarea nivelului material și cultural al maselor muncitoare, pentru consolidarea independenței, pentru menținerea și apărarea păcii.

UN OM SCRIE UN POEM

Strungarul Iosif Lisovschi de la Uzinele „1 Mai" din Ploiești are un talent tehnic deosebit. Pare ciudată asocierea celor doi termeni, tehnică și talent. Dar ca și în artă, pentru a înnoi tehnica, pentru a avea o gîndire inovatoare asupra mașinilor și procesului de producție, este necesară și o fărîmă de talent.

Pe Iosif Lisovschi îl frămîntau și înainte de 23 August 1944 idei tehnice prețioase. Dar nu și le-a realizat. Pentru cine s-ar fi zbuciumat atunci? Pentru cîștigul acționarilor de la „Concordia"?! Abia în anii puterii populare, ani în care a fost descătușată inițiativa creatoare a maselor, roadele ei fiind puse în slujba înfloririi economice a patriei noastre — Iosif Lisovschi a dat măsura talentului său. Creînd noi dispozitive, el a avut în vedere creșterea productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, ușurarea efortului muncitorilor. Interesantă este pentru munca de creație a inovatorului Lisovschi o statistică: din 1949 pînă în 1964, el a făcut circa 110 inovații (cam cîte 8 pe an!), care au adus pînă acum economii în valoare de 5 milioane lei. Enumerarea lor nu are rost — deși inovatorul își amintește de fiecare în parte, aș îndrăzni să spun, cu o nuanță de duioșie, ca despre un copil drag. Cîteva din ele trebuie însă pomenite pentru a permite înțelegerea creșterii și adîncirii gîndirii inovatoare a autorului lor.

1959 — agregatul pentru facerea dinților la roțile conice ale maselor rotative (crește productivitatea muncii de 4 ori);

1960 — agregat cu 2 și 3 axe pentru prelucrarea simultană a carcasei de la pompele petrolifere triplex (înlocuiește 4 mașini și duce la sporirea productivității muncii cu 30 la sută);

1961 — mașină specială pentru prelucrarea bielei pompei triplex (o mașină de 8 ori mai ieftină și cu un consum de energie electrică de 4 ori mai mic decît la mașinile obișnuite);

1962 — adaptarea unei mașini de șlefuit la rectificarea roților dințate care slujesc la rectificarea cuțitelor roată (economiile pe care le realizează anual se cifrează la 750 000 de lei);

1963 — dispozitiv pentru frezarea simultană și automată a armăturilor de la turbinele de foraj (duce la creșterea productivității muncii de 4 ori).

Cele cîteva titluri de inovații aplicate, cu o eficiență economică deosebită, sînt semnificative pentru activitatea creatoare a muncitorului comunist Iosif Lisovschi, Laureat al Premiului de Stat.

Activitatea inovatorului Lisovschi, mai are însă și o altă latură. Ea dezvăluie profilul moral al unui muncitor înaintat. Și iată cum am reușit să o descopăr.

Pe strada Lăptari nr. 1 din Ploiești, în casa în care locuiește Iosif Lisovschi, veniseră musafiri. Dar nu erau așa, numai niște oaspeți ocazionali. Erau obișnuiți de-ai casei. Printre ei, inginerul Ștefan Dîrvăleanu. Inginerul și strungarul s-au apucat să joace o partidă de șah (continuarea unui meci în mai multe sute de partide, început încă de pe vremea cînd Ștefan era strungar înainte ca uzina să-l fi trimis să învețe). Nu prea era atent Ștefan.

— Ștefane, să știi că-ți „mănînc" pionul. Apără-l. Unde ți-e gîndul?

—Am și eu unde — răspunse Ștefan.

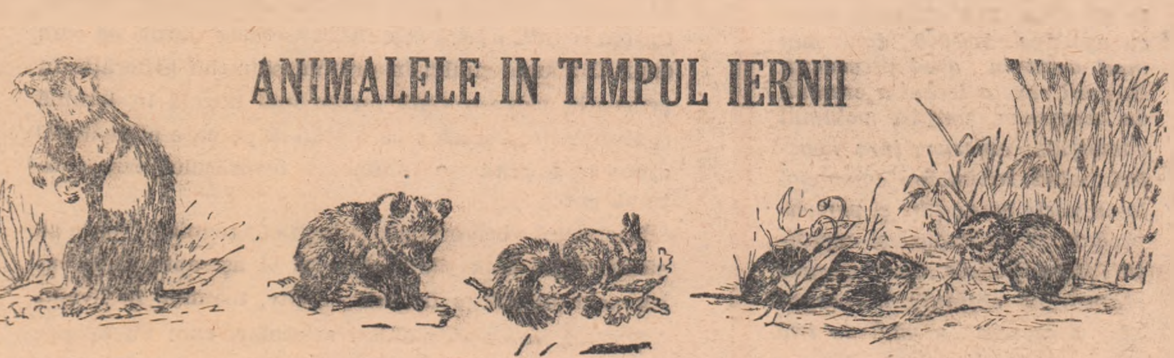
— Măi, ție nu-ți arde acum de șah. Ia spune-mi, ce ai?

Ștefan începu să-i povestească că întîmpină greutăți în realizarea unui dispozitiv pentru facerea roților dințate conice. „Vezi dumneata, aici nu e o chestie de teorie — spunea încurcat Ștefan. Are vreun clenci practic. Care? Nu-mi dau seama..." A reluat toată istoria dispozitivului, schițînd în fugă fiecare parte a lui. Au discutat mult asupra fiecărui amănunt. Și din discuție a început să prindă contur forma finală a dispozitivului. Muncitorul mai vîrstnic completase cu experiența sa ideea tînărului inginer. Cu modestie, l-a ajutat să-și desăvîrșească ideea inovației sale.

Rămăsese, e drept, pionul nemișcat pe tabla de șah. Dar cine mai lua seama la asta? Cei doi discutau cu pasiune despre probleme importante pentru amîndoi — legate de înnoirea tehnicii. Și era în această discuție ceva din frumusețea unui poem. Un poem despre cutezanța gîndirii tehnice și roadele ei.

M. COLEȘIU

ANIMALELE IN TIMPUL IERNII

Dacă facem acum o plimbare prin pădure, avem mai puține lucruri de văzut, căci fără flori, păsări și insecte pădurea este tristă, aproape că nu ai chef să te plimbi prin ea.

Oare ce fac animalele pădurii, unde sînt și cum își petrec timpul iarna?

Păsările care consumă insecte ne-au părăsit de mult, plecînd spre locuri mai calde. Ne-au părăsit berzele și rîndunelele, privighetorile și pitulicile. Păsările care rămîn peste iarnă sînt în veșnică căutare de hrană. Pentru ele trebuie să avem grijă asigurîndu-le căsuțele cu hrană pentru vremea rea.

Insectele stau ascunse pe sub scoarța copacilor, broscuțele ascunse în mîlul lacului așteaptă venirea primăverii, iar șerpii și șopîrlele s-au retras în locuri ferite pe sub pietre sau rădăcini de copac, unde își petrec iarna.

Încă din anotimpul călduros veverițele și-au făcut provizii. Au adunat ghindă, alune și conuri de brad pe care le-au depozitat în scorburi știute de ele. Iar în crăcuțele copacilor au atîrnat ciupercile la uscat. Și iarna, atunci cînd nu se mai găsește nimic de mîncare, veverițele pornesc să adune ciupercile puse la adăpost de cu vară, care le vor scoate din greutate.

Alte animale își poartă cămara cu ele. Așa este ursul care a depus un strat gros de grăsime încă atunci cînd pădurea era plină de ghindă. Cînd vremea se înrăutățește, ursul intră în bîrlog unde va rămîne pînă primăvara. Stratul de grăsime se subțiază pe măsură ce trece iarna, deoarece organismul asimilează grăsimea care îi ajunge pînă la primăvară. Uneori ursul mai părăsește bîrlogul și în timpul iernii. Și bursucul, după ce și-a format un strat gros de grăsime se retrage în vizuina lui unde petrece anotimpul friguros.

Unele animale și-au făcut provizii încă din vremea cînd erau coapte grînele. Pe sub stogurile de paie se află intrarea în locuința de iarnă a șoarecelui de cîmp, unde sînt depozitate grăunțele adunate încă din vremea secerișului.

Hîrciogul, animal ursuz și uricios, a strîns în hambarele lui de sub pămînt pînă la 40 kg grăunțe. Galeria în care trăiește este destul de complicată și săpată pînă la 2 m sub pămînt. Aici are „depozitul" de alimente, loc de refugiu, o încăpere care îi folosește drept culcuș, și fiind un animal foarte curat are o încăpere specială pentru depunerea murdăriilor.

Popîndăul, tot un rozător, rudă bună cu hîrciogul, stă și el răsucit cu botul între lăbuțele dinapoi, în casa lui de sub pămînt unde își va petrece vremea rea.

În poduri sau în scorburile copacilor, liliecii stau cu capul în jos și dorm toată iarna. În acest timp inima lor bate foarte încet, încît abia se aude.

Toate animalele s-au pregătit din timp pentru trecerea anotimpului friguros. Pe ele nu le bucură așa de mult venirea zăpezii ca pe noi. Ele stau amorțite în locurile alese pentru iernat pînă ce primăvara va arunca primele raze puternice de soare, și natura se va redeștepta la viață.

LUCIAN MANOLACHE

SPORT • SPORT • SPORT

Jocurile Olimpice de iarnă de la Innsbruck

Miercuri la Innsbruck (Austria) a început cea de-a IX-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă. Și tot de miercuri au început să fie împărțite și titlurile olimpice, care au atras la această mare competiție internațională 1350 sportivi, din 36 țări ale lumii.

Desigur că cea mai mare performanță a obținut-o pînă acum patinatoarea sovietică **Lidia Skoblikova**, care a cîștigat toate probele de patinaj viteză: 500 m, 1 000 m, 1 500 m și 3 000 m. Un alt erou al acestor prime zile este schiorul finlandez **Ero Mantiuranta**, deținător și el a două titluri olimpice: la 15 km și la 30 km fond. O mare atracție o constituie pentru turiștii aflați la Innsbruck și întrecerile de patinaj artistic unde pînă acum s-au împărțit două titluri olimpice. Unul a revenit perechii **Ludmila Belousova** și **Oleg Protopopov** (U.R.S.S.), iar celălalt talentatei olandeze, **Sjoukie Djikstra**. La probele de schi alpin pe primele locuri s-au situat reprezentanții Franței, proba de slalom special revenind **Cristinei Goitschel**, iar cea de slalom uriaș, lui **Francois Bonlieu**. La bob s-a înregistrat o surpriză. La sfîrșitul ultimei manșe a devenit cîștigător echipajul englez **Anthon Nash —Robin Dixon** și nu cel al italienilor Zardini și Bonagura. Aceștia din urmă au trebuit să se mulțumească cu medalii de argint. Dar să vedem ce surprize ne vor mai aduce ultimele zile de concurs.

Construiți-vă singuri aeromodelul planor „Vuia"

Pentru construcția aeromodelului veți folosi ca unelte de lucru traforajul de mînă, un cuțitaș bine ascuțit, o foarfecă, o linie gradată și creionul, iar materiale: placaj de 3 mm grosime, lemn de brad baghete (șipci) de 3/3 mm grosime, clei, pelicanol, carton (copertă dosar) și un fir de cauciuc de 150 mm lungime și 1/1 mm grosime.

În primul rînd veți mări piesele care alcătuiesc aeromodelul din figura 1,2 și 3 după dimensiunile specificate în schiță. Apoi decupați piesele din carton, care formează aripa și ampenajele (coada).

Trebuie să fiți foarte atenți la decuparea lor pentru a nu tăia și liniile punctate, iar tăieturile să le faceți corect.

Marginea din fața aripei (fig. 1) o mai crestați încă o dată fără să o pătrundeți însă pe linia punctată de lîngă dunga neagră. Marginea se îndoaie și se lipește formînd bordul de atac al aripei.

Prin această îndoitură aripa se consolidează. În continuare veți decupa fig. nr. 2, care formează stabilizatorul (orizontal) și deriva (vertical) fig. 3 precum și botul.

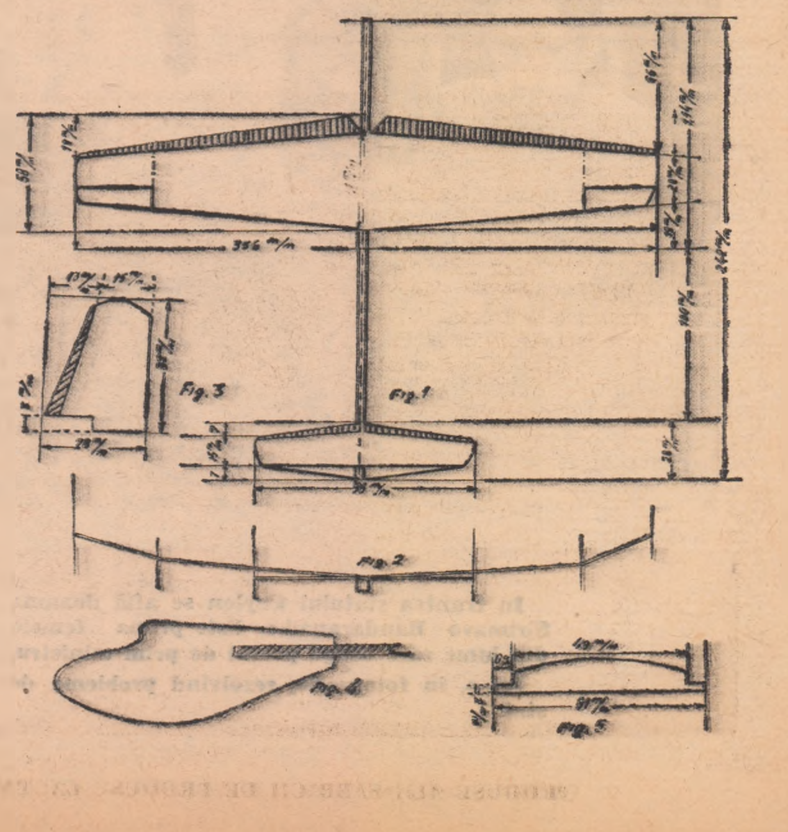
Piesa din fig. 4, care formează botul aeromodelului se taie cu traforajul din placaj de 3 mm grosime, iar corpul (fuselajul) din baghetă de brad lung de 242 mm și 3/3 mm grosime.

Fig. 5 reprezintă nervura pe care se montează aripa, căreia îi dă și o formă înclinată.

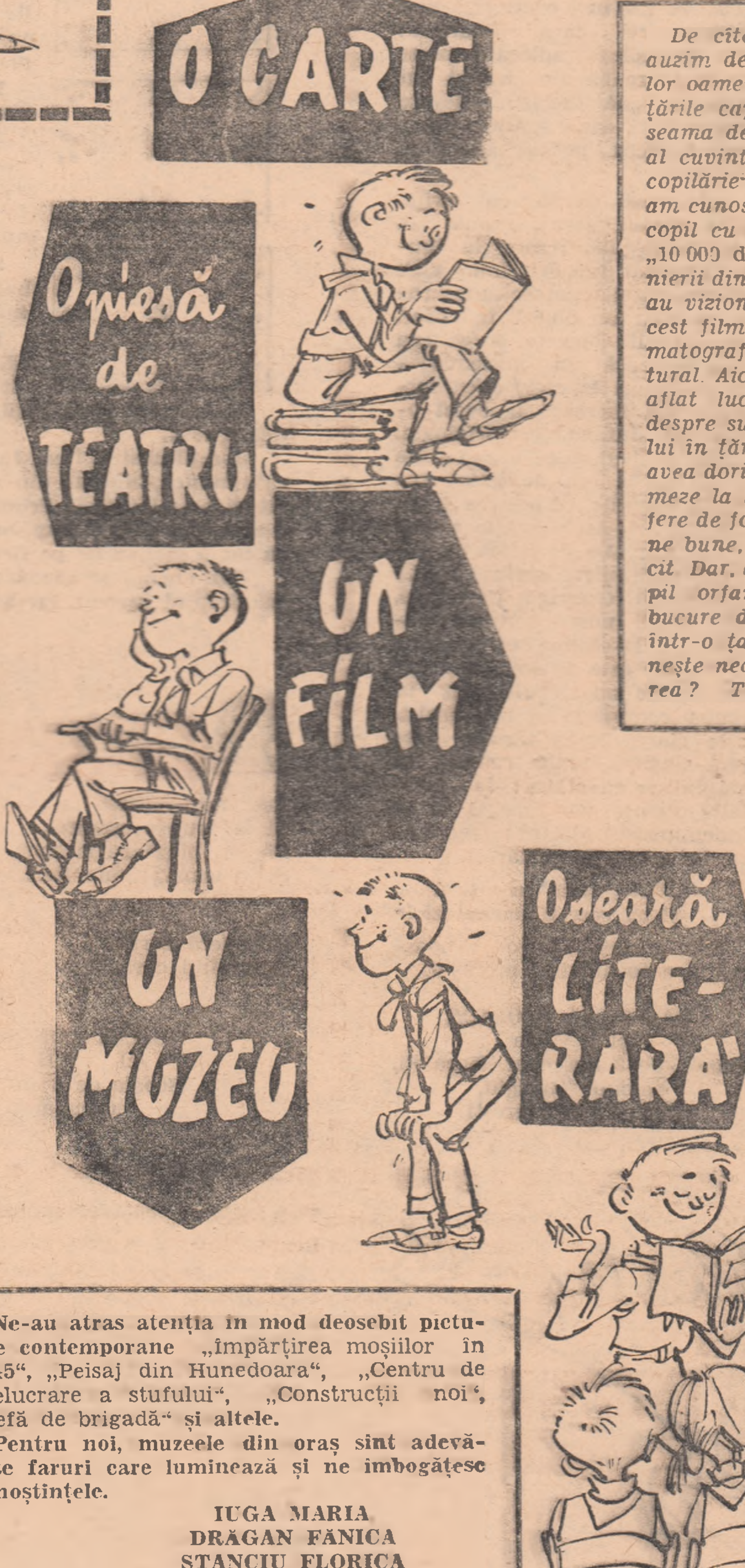
Aripa se montează pe fuselaj cu un fir de cauciuc care face să se asigure o bună centrare aeromodelului, permițînd mutarea ei mai în față sau mai înapoi, pînă ce aeromodelul va sta în echilibru. Ampenajul orizontal (stabilizatorul) se fixează cu clei direct pe fuselaj, iar pentru fixarea derivei crestați cu traforajul fuselajul în două de la coadă spre centru pînă la mijlocul stabilizatorului și introduceți deriva.

Ați terminat aeromodelul vostru, ați fixat aripa și ampenajul, acum îndoiți capetele aripei puțin în sus așa cum ne arată fig. 6 pentru a-i asigura o stabilitate mai bună.

Profesor,
DUMITRU LUȚA
Palatul pionierilor, București

Nu de mult, am văzut cu școala o piesă de teatru prezentată de Teatrul de păpuși din Timișoara. Despre această piesă vreau să comentez mai jos.

Cine nu-l cunoaște pe Păcală? El nu suferea nedreptatea și se răzbuna cu păcălelile sale pe cei hapsîni și răi. Asta s-a întîmplat de mult, pe vremea cînd stăpîneau boierii. Într-o zi, Păcală se întîlnește cu boierul care călătorea în trăsură și-i spune despre un loc unde se găsesc galbeni cu duiumul. Boierul, lacom ca toți boierii, se grăbește să caute galbenii. Strașnică păcăleală! Se întoarce furios să-l prindă pe Păcală, dar nici urmă de el. Și de ce oare trage boierul de frînghie țapul îmbrăcat în rochie de mireasă? Este o altă păcăleală a eroului nostru popular. Păcală avea un fluier fermecat, la sunetele căruia toți cei ce-l ascultau nu se puteau opri să nu joace. Apoi să vezi cum jucau boierii și slugile lor, de le ieșea sufletul, nu alta! Multe isprăvi șugubețe a făcut Păcală! O parte dintre ele sînt arătate în piesa pentru teatrul de păpuși, intitulată „*Păcală*" de Zaița Brîndușa. Ne-a plăcut mult și subiectul piesei care a folosit de izvor literatura populară, și măiestria mînuitorilor de păpuși. Piesa ne-a trezit interesul și dorința de a fi cît mai des spectatori. Le urăm păpușarilor timișoreni care ne-au prezentat spectacolul multe succese în viitor, și-i așteptăm bucuroși să mai vină pe la noi, pe aici, la Dobra.

LADAR VASILE
cl. a VI-a B
Școala de 8 ani Dobra,
raionul Ilia, regiunea Hunedoara

În anul 1352, Dragoș Voievod de la Maramureș, cu oastea sa, se îndreaptă spre Cetatea Neamțului. Aici, împreună cu Dragomir Spătarul și cu Lackfy comitele aveau să dea piept cu tătarii cotropitori pentru a-i alunga. Dragoș cu voinicii săi voia să se apropie de cetate, fără să-l observe tătarii, ca pe neprevăzute, să-i încercuiască și să-i biruie. Apariția neașteptată a unui zimbru uriaș îl face pe Dragoș să găsească șiretlicul: sub pretextul urmăririi zimbrului, se va apropia de cetate. Dragoș trimite înainte două iscoade, pe viteazul Ștefan și pe cățelușa Molda. Multe încercări năprasnice îi așteaptă în cale. Dar, de partea lor sînt oamenii din popor, cei asupriți, ca moș Ițcu prisăcarul și fiica sa, Draga. Și iată că are loc prima înfruntare între Dragoș și tătari, în poiana Mesteacănului, bătălie în urma căreia oastea condusă de Dragoș iese învingătoare.

Acesta este pe scurt subiectul cărții „*Vînătoarea lui Dragoș*" de *Dumitru Almaș*, apărută în Editura tineretului. Am citit cu mult interes povestirea, aflînd lucruri noi despre acele vremuri din istoria de de mult a patriei noastre. I-am îndrăgit pe Ștefan, pe moș Ițcu, pe Draga, pentru eroismul lor, pentru setea lor de dreptate. Și mi-a rămas dragă Molda care a murit de săgeata dușmanului, în timp ce ducea răvașul ajutoarelor lui Dragoș.

STANCA EMILIAN
cl. a VI-a D
Școala de 8 ani nr. 4,
Suceava

De cîte ori citim sau auzim despre viața copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste, ne dăm seama de înțelesul amar al cuvintelor „copii fără copilărie". Nu de mult, am cunoscut un asemenea copil cu ajutorul filmului „10 000 de scrisori". *Pionierii din unitatea noastră au vizionat în colectiv acest film în sala de cinematograf a căminului cultural. Aici, pe peliculă, am aflat lucruri zguduitoare despre suferințele copilului în țările capitaliste. El avea dorințe firești: să urmeze la școală, să nu sufere de foame, să aibă haine bune, să se joace fericit. Dar, cum putea un copil orfan și sărac să se bucure de toate acestea într-o țară în care domnește nedreptatea, asuprirea? Totuși, el nu este singur. Pionierii îi trimit nenumărate scrisori, pline de dragoste, de încurajare, de încredere în viitorul care aparține celor ce muncesc.*

După sfîrșitul filmului, am discutat în unitate despre subiectul filmului și învățămintele sale. Ne-am simțit alături de lupta oamenilor muncii din lumea întreagă, alături de copiii lor. Și ne-am dat seama și mai mult cîtă recunoștință și dragoste datorăm noi partidului care ne-a creat o copilărie lipsită de griji, o copilărie fericită.

MURARU GHEORGHE
cl. a V-a A
Școala de 8 ani
Muncelul de Sus,
raionul Pașcani,
regiunea Iași

„Porni Luceafărul. Creșteau
În cer a lui aripe,
Și căi de mii de ani treceau
În tot atîtea clipe."

...Povestea Luceafărului se deapănă ușor, vers cu vers... Liniștea din clasă este deplină ca într-o sală de spectacole. Dar cei mai mulți dintre spectatori sînt și actori. Astfel pionierii Iliaș Elena, Rizea Constantin și alții recită „Luceafărul", „Împărat și proletar", „Călin" și alte cîteva poezii din minunata operă a lui Mihail Eminescu. Apoi, ascultă cu plăcere pe alți pionieri care prezintă momente din viața, activitatea și epoca în care a trăit marele nostru poet.

Seara literară „*Mihail Eminescu*" s-a încheiat cu cîntece pe versurile poetului.

ȘTERIAN ELENA
și MURATCEA TAIBE
cl. a VII-a
Școala de 8 ani
comuna Osmancea,
raionul Negru Vodă

La intrarea în Muzeul de artă din Constanța ne-au întîmpinat tablouri ale marilor pictori Theodor Aman, Nicolae Grigorescu și Ștefan Luchian. Apoi, o valoroasă creație intitulată „Pălmașul de la 1907" care redă figura unui țăran din timpul răscoalei din 1907. Sărăcia în care trăia se vede după îmbrăcămintea zdrențăroasă și după fața sa palidă, crispată de durerile vieții în care era nevoit să trăiască. Impresionantă e și pictura „Întoarcere de la cîmp" din ciclul 1907, în care Corneliu Baba înfățișează doi țărani care se întorc istoviți de la cîmp.

Ne-au atras atenția în mod deosebit picturile contemporane „Împărțirea moșiilor în 1945", „Peisaj din Hunedoara", „Centru de prelucrare a stufului", „Construcții noi", „Șefă de brigadă" și altele.

Pentru noi, muzeele din oraș sînt adevărate faruri care luminează și ne îmbogățesc cunoștințele.

IUGA MARIA
DRAGAN FANICA
STANCIU FLORICA
cl. a VII-a B
Școala de 8 ani nr. 11, Constanța

DIN CREAȚIA COPIILOR

ATENȚIE: TEZELE!

Întîlnirea mea cu teza !... Ei, bine, mărturisesc că la această „confruntare" eram emoționată. Doream din tot sufletul să-i fac tezei o impresie bună. Știam că voi sta de vorbă cu ea o oră încheiată, știam că mă va asculta cu atenție și va nota tot ce-i voi spune, totul, cuvînt cu cuvînt. Mai întîi îi voi mărturisi numele. îmi ziceam, cînd îl voi nota pe etichetă. Apoi va trebui să-i vorbesc. A ! dacă i-am spune fiecare ceea ce ne-ar trece prin minte, cine știe ce-ar ieși !... Iată, am un coleg, care la matematică i-ar povesti despre meciul de fotbal din ajun, terminat cu 4-2 după 270 minute de joc și cu un geam făcut țăndări, plus o cursă de 110 m garduri, după catastrofa pomenită... Altul, la zoologie, i-ar povesti experiențele sale cele mai recente în legătură cu antipatia cîinilor față de tinichele... Dar cei mai multi ar spune tezei : „Bine ai venit, dragă teză ! Iartă-mă că sînt prea emoționat, dar nu vom sta decît 50 de minute împreună și vreau să fii mulțumită. Ceea ce aș vrea să știi este că nu te-am așteptat bătînd mingea, nici numărînd frunzele ce cad din copac. N-am fost ispitit nici de covorul magic, dar înșelător al fițuicii. M-am pregătit, dragă teză, cu seriozitate".

Totuși, dacă tezele sînt un examen al seriozității, ce putem spune despre cei care gîndesc : „Eu învăț bine trei lecții... poate am noroc", sau despre cei care termină teza după 15 minute și fără s-o revadă, întreabă cu seninătate : „Pot să ies în curte ?", sau despre cei care deranjînd 30 de colegi aplecați peste caiete întreabă din minut în minut : „Să scriem despre cutare ?", sau „Am uitat cutare lucru, pot să adaug la sfîrșit ?"

Alți elevi scriu cu grijă, fără greșeli, atenți pînă la ultima virgulă, numai la limba romînă. Încolo... îmi vine să cred că ei socotesc limba romînă doar un obiect în orar, printre alte obiecte și că așa cum lucrează la matematică cu cifre, ori la chimie cu formule, așa lucrează la acest obiect cu sintaxa și morfologia. Încolo... imediat ce a sunat de ieșire de la ora de limba romînă, regulile respective intră într-un fel de recreație a bunului plac. De ce adică la romînă unii elevi scriu corect : „Eminescu, Creangă, Caragiale, sînt marii noștri scriitori clasici", iar la chimie tot ei scriu: „Reacțiile este de două feluri..." La chimie nu trebuie scris în limba romînă ? Nu mai insist, este clar : limba tezelor este una singură, limba romînă. Și stăpînirea ei, alături de celelalte cerințe, vor face să vi se îndeplinească dorința fredonată în versurile școlărești :

„Vino, teză, cu viteză
Și cu zece-n paranteză !"

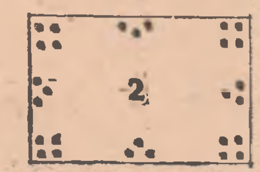
Este dorința tuturor, a noastră și a tovarășilor profesori.

SAITOC M. FLORICA
cl. a VII-a
Școala de 8 ani com. Gacaleți,
raionul Giurgiu,
regiunea București

Vă redau mai jos o poveste pe care am auzit-o de la bunicul meu. Povestea este și un joc care se explică, în locul sacilor, cu boabe de porumb sau de fasole.

ION CEL ISTEȚ

A fost odată într-un sat un om sărac, care avea foarte puțin pămînt. Îi spunea Ion. Lucrîndu-și din greu pămîntul, într-un an se întîmplă să-i dea roade mai bogate ca de obicei. Dar țăranul obișnuit cu puțin nu avea loc unde să le pună, astfel că patru saci cu bucate i-au rămas fără adăpost. Se gîndi ce să facă. Deși n-ar fi vrut să se ducă la vecinul său care era un om bogat și îl înșelase de multe ori, neavînd încotro se hotărî totuși să-l roage să-i dea voie să-și pună în magazia lui cei 4 saci. Intră deci la conac.

— Noroc, măi Ioane, dar ce vînt te aduce pe la noi ?

— Păi mi-au rămas 4 saci pe care n-am unde-i pune. De aceea, am venit la dumneata să te rog să mă lași să-mi pun și eu cei 4 saci în magazia dumitale pînă, colea, la primăvară.

Dar omul cel bogat fiind rău la inimă încercă să-i pună piedici săracului, zicîndu-i :

— Apoi eu te las, măi Ioane, dar vezi că în magazia mea, pe fiecare perete sînt cîte 9 saci. Dacă poți să-ți așezi și tu sacii tăi în așa fel ca să rămînă tot 9 saci pe fiecare perete, e bine, iar dacă nu poți face acest lucru, nu te las.

Se gîndi Ion ce să facă și îi veni următoarea idee : bogatul avea sacii așezați cîte 3, în așa fel că dacă-i numărai erau 9 pe fiecare perete (desenul 1).

Ion își așeză cei patru saci în fiecare colț cîte unul (desenul 2). După aceea, mută sacii în așa fel încît erau tot cîte 9 lîngă fiecare perete ! (desenul 3).

După ce-și așeză sacii, se duse la gazdă și-i arătă, iar acesta nemaiavînd ce zice îl lăsă.

Ion al nostru, însă, făcu o socoteală. In anii cît slujise la boier, acesta îi furase munca, luîndu-i din roadele care i s-ar fi cuvenit. Drept care, Ion s-a hotărît să i-o plătească. Primăvara, cînd urma să-și ducă bucatele acasă, nu a luat 4 saci, ci a luat 8, după care, din nou, așeză sacii gazdei în magazie în așa fel, ca tot 9 saci să fie pe fiecare perete (desenul 4).

Ion chemă pe gazdă, îi dădu în primire sacii rămași și plecă. Astfel, Ion își luă dreptul cuvenit, iar bogatul rămase cu buzele umflate.

PANTEA ALEXANDRU cl. a VII-a B
Școala de 8 ani Oradea, reg. Crișana

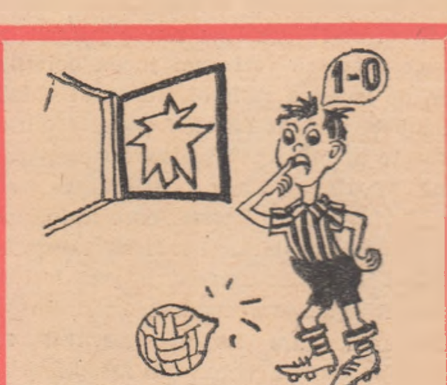
Este tare mititel
Și la trup e subțirel,
Sare-n pînză își ia zbor
Și în urmă, rămîn flori.

(Acul)

Cutreieră zările,
Luminînd cărările.

(Luna)

ROMAN CONSTANȚA
cl. a VII-a C
Școala de 8 ani nr. 5.
Constanța

„Ești fotbalist neîntrecut,
Mai ieri, pe stradă cum treceam,
Te-am „admirat". C-un singur șut,
Ai băgat un... gol în geam !"

Caricatură de ȘUC FRANZ,
cl. a VII-a A
Școala de 8 ani nr. 1,
Ițcani-Suceava

Rică la pescuit

Personajele:

Rică — pionier și pescar amator.
Tică — pionier și prieten cu Rică.
Gică — școlar și admirator al lui Rică și Tică.

Tică : *Unde mergi așa încărcat, Rică ?*
Rică : *La pescuit. Nu se vede ?*
Tică : *Da... Și ce-ai de gînd să prinzi ?*
Rică : *Cei mai grozavi pești : crapul, șalăul, somnul, carasul, plătica...*
Tică (admirativ) : *Ohoo !...*
Rică : *Da, da. Uite dacă în 15 minute nu prind o duzină să-mi zici mie „cuțu !"*
Tică : *Și de unde vrei să știu eu dacă ai prins sau nu ceva, într-un sfert de oră ?*
Rică : *Ei, pui și tu un puști care să vină să te vestească.*
Tică : *Foarte bine, abia n-o să te plictisești singur.*
Rică : *Eu ? Aș fi în stare să stau două zile singur la pescuit, fără să dorm sau să mănînc.*
Tică : *Atunci, cu cine mergi ?*
Rică : *Cu Gică. E isteț băiatul.*
Tică și Rică (strigă în cor) : *Gicăă !... Gicăă !...*
Gică (apare fugind) : *Ce s-a întîmplat ?*
Tică : *Mergi cu Rică. O să-ți explice el pe drum ce ai de făcut.*
(Gică pleacă cu Rică, fredonînd „Pescarul amator").

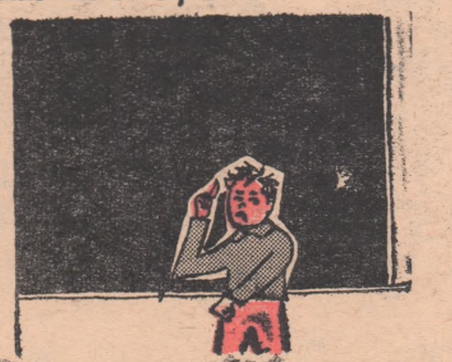
Peste 15 minute

Tică : *Oare ce-o fi prins Rică ?*
Gică (apare fugind) : *L-a prins, l-a prins...*
Tică (îi taie vorba nerăbdător) : *Ce ?*
Gică : *Somnul.*

BRÎNZEI DOINA
cl. a VIII-a
Cîmpulung-Moldovenesc

In recreație și... la lecție

Caricatură de AIROAIE DOINA cl. a VII-a A
Școala de 8 ani nr. 1, Ițcani-Suceava

EPIGRAME

Unuia care suflă

La suflat, e numai primul
Dar, la lecție de-i scos,
Stă plecat cu capu-n jos
Și sărmana lui guriță
Nu mai scoate-o vorbuliță.

ILIE SABINA
cl. a VII-a B
Școala medie nr. 1, Tr. Severin

Unuia „ordonat"

Mă uit la tine și-s mirată ;
Cînd toată clasa e oglindă,
Doar banca ta e zgîriată
Și-o pată începe să se-ntindă.

MECHE LIVIA
Școala de 8 ani nr. 5, București

UN ELEV „model"

Avem noi în clasă
Într-o bancă-aleasă
Un elev „model" :
Să nu fiți ca el !
Îl cauți la opt,
Nu-l găsești de vrei,
El vine la nouă, c-așa i se întîmplă
Și-apoi justifică :
— Mi-a intrat un cui în piciorul drept,
Pînă mi l-am scos trebuia s-aștept.
Cînd e vorba, în sfîrșit,
De lecții, măi frate,
El iese cam stînjenit
Dînd mereu din coate.
Iar la tablă cînd e scos
Este tare îmbufnat și se uită-n jos.
Dragă Cerceluș, dacă vrei să scapi
De acest necaz, fii atent la lecții
Și puțin mai treaz.
Pentru că se poate, de nu te trezești,
Să fii și la anul aici unde ești.

COSTACHE NICULINA
cl. a V-a
Școala de 8 ani nr. 183,
București

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"